

skepsis Blog

☰ Menu

Misbruikt geheugen

01/11/2012 door Jan Willem Nienhuys

Over de epidemie van 'hervonden herinneringen' horen we tegenwoordig maar weinig meer. Maar er zijn nog genoeg kwakzalvers die erge brokken maken. Rob Derksen uit de bossen van Rucphen is een voorbeeld. Hij wist een jonge vrouw zover te krijgen dat ze zich 'herinnerde' seksueel misbruikt te zijn door haar vader en haar 14 jaar oude broer.

Bij het thema 'hervonden herinneringen' zijn de volgende twee feiten veel te weinig bekend:

1. Als iemand iets heel ergs meemaakt, wordt het niet vergeten.

2. Herinneringen aan dingen die niet gebeurd zijn kunnen gemakkelijk ontstaan; voor sommige mensen volstaat milde suggestie.

Het fabeltje dat in bepaalde therapeutenkringen rondzingt, is dat erge dingen juist zover verdrongen kunnen worden dat ze helemaal vergeten lijken, maar dat een naar eigen zeggen kundige therapeut met suggestieve methoden die herinneringen weer naar boven kan halen.

Het gebeurt wel eens dat een herinnering aan misbruik spontaan terugkomt, maar wat in 'therapie' zogenaamd hervonden wordt, is vrijwel zeker onzin. Er is in elk geval geen enkel betrouwbaar geval bekend. Het kan niet genoeg benadrukt worden dat dit fabeltje van therapeutenkundigheid gevaarlijke onzin is.

Het leven van de betrokkenen wordt vaak verwoest. De familierelaties worden verbroken (in de VS zijn honderden mensen in de gevangenis gekomen door zulk ongegronde aantijgingen) en niet zelden gebeurt het dat iemand die zich met een onbeduidende klacht tot dergelijke genezers wendt, partner of baan of beide kwijtraakt en ook suicide komt voor.

Naar eigen zeggen kreeg [Rob Derksen](#) (1960) op zijn 36ste een burnout, en toen hij daar weer overheen was, heeft hij zich in de psychogenezerij gestort. Dat ziet men wel vaker, dat iemand die denkt zichzelf genezen te hebben, goeroetrekjes krijgt. Op [LinkedIn](#) laat de Rucphense genezer weten dat hij [Neurolinguïstisch Programmeren](#) (NLP), [Neuro-emotionele Integratie](#) (NEI), en [familieopstellingen](#) bedrijft, stuk voor stuk kwakzalverij. Hij noemt zich ook energetisch therapeut, wat een moderne benaming is voor magnetiseur of strijker. Op YouTube kan men zien hoe hij zich laat interviewen door de Niburu (de bekende complotdenkerssite), waar hij op gewichtige en zelfverzekerde toon praat over zielen in disbalans die vanwege hun karma moeten reïncarneren om zo tot een hogere trilling te geraken. Op zijn website komt hij met het advies:

De zorg kan goedkoper en beter, als de farmaceuten en de medische wetenschap een stap terug zouden moeten doen en er meer ruimte komt voor de Oosterse visie op gezondheid. Accupunctuur [sic], homeopathie, cranio sacral [sic], familieopstellingen, energetisch lichaamswerk, meditatie vormen en vele andere holistische coachings zouden juist gestimuleerd moeten worden, omdat deze methodieken de krachtige Innerlijke kern van iemand aanboren, waardoor het

zelfhelend vermogen van de psyche en het lichaam zijn werk zal doen.

Elders laat hij weten dat het hem niets zou verbazen als de fopspeen 'bijdraagt aan het groter wordend aantal jongeren dat een vorm van autisme ontwikkeld [sic].'

Kortom, een allround onwetenschappelijke genezer zonder enige serieuze scholing. De hotelschool in Maastricht is geen geschikte vooropleiding voor therapeut, echt niet. Hoe gevaarlijk dit soort amateurs is dat de wijsheid in pacht meent te hebben, zagen we bijna twintig jaar geleden aan [het geval 'Wies Moget'](#). Het is helaas niet iets uit het verleden. Lees de volgende hartekreet van de vertwijfelde moeder Anja (echte naam bij mij bekend, zij mailde Skepsis al eind november 2008 over haar situatie). Let ook op hoe het slachtoffer geleidelijk ingepalmd wordt. Persoonlijk was ik het meest onder de indruk van de manier waarop dochter 'Marieke' geen spoor van twijfel had bij de belachelijke diagnose van de genezer. Het gegeven dat hij paranormaal begaafd zei te zijn, was voor haar reden om hem onvoorwaardelijk te geloven.

Mijn advies aan iedereen die een therapeut raadpleegt: als die zegt dat hij of zij paranormaal begaafd is of met doden of met God kan spreken, maak dan dat je wegkomt. Hetzelfde geldt voor goeroes die je adviseren met je familie te breken. Die deugen niet.

Een nachtmerrie

door 'Anja'

Alle namen in dit artikel zijn fictief.

Een deel van mij zou het verdriet van de daken willen schreeuwen over het uit elkaar vallen van ons gezin en over de machteloosheid en het onrecht dat ons, maar ook onze dochter is aangedaan. Een ander deel van mij zwijgt er liever over, omdat het zo'n beladen onderwerp is. Ik zeg altijd: 'Ik loop met een geheim dat het mijne niet is.' Dit is ons opgedrongen.

Toch kies ik ervoor om mijn stem te laten horen en door mijn verhaal te vertellen kan ik misschien ook andere slachtoffers helpen die zich in mijn verhaal kunnen herkennen.

Mijn man Rik en ik zijn bijna 48 jaar getrouwd. Onze zoon Tony is getrouwd met Rinske en samen hebben zij een prachtige dochter en zoon. Vier jaar na Tony werd nog een

zoon geboren. Tot ons grote verdriet is die na 10 maanden overleden. Dit was een grote crisis in ons gezin en we waren zo kapot van verdriet dat we elkaar niet meer konden steunen. We zijn toen in therapie gegaan en dat heeft ons goed geholpen met de verwerking, maar het was een moeilijke periode voor ons allemaal.

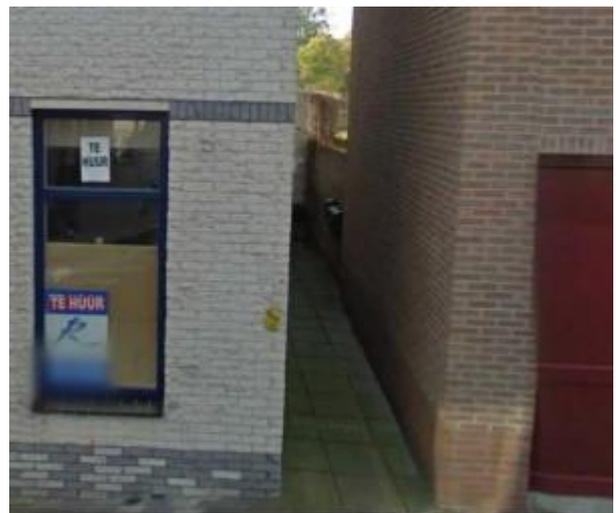
Vier jaar daarna kwam onze dochter Marieke. Een mooi en zeer gewenst kind en later moeder van onze kleindochters Monica, Cristien en Leontine. Als kind was Marieke vrolijk, gevoelig en sociaal. Ze was creatief en had humor. De band tussen Marieke en haar broer Tony was ondanks het leeftijdsverschil van zeven jaar zeer liefdevol en betrokken. Hij hielp haar waar hij kon en zij deden samen aan karate. We waren gewoon een fijn gezin.

Toen de kinderen uit huis gingen, brak voor Rik en mij een nieuwe periode in ons leven aan. De verstandhouding met de kinderen en schoonkinderen was prima en we kwamen graag bij elkaar. We komen trouwens nog steeds graag bij Tony.

Marieke kreeg in toenemende mate last van neerslachtige en depressieve gevoelens na haar bevallingen. Haar zwangerschappen waren steeds zwaar en na de bevalling gaf zij vaak aan het allemaal niet goed aan te kunnen. Vooral na de bevalling van haar jongste dochter Leontine werd het haar teveel. Cristien was toen 3 jaar en een slechte slaper. Wij hielpen Marieke zoveel mogelijk omdat ze niet aan haar rust toekwam.

De eerste signalen

Onze dochter zocht steeds meer hulp bij een osteopaat. Deze osteopaat werkte in hetzelfde gebouw als de vrouw van haar latere therapeut Rob Derksen. Marieke vertelde ons dat deze Rob (toen verbonden aan de inmiddels opgeheven Stichting Europees Spiritueel Ontwikkelingscentrum Elfenlicht in Heinkenszand, die gevestigd was in een gangetje achter de Dorpsstraat, zie Google Street View hiernaast) haar kosteloos hielp met loopbaancoaching om erachter te komen wat zij als beroep zou willen. Vanaf dat moment merkten wij dat Marieke steeds afstandelijker werd ten opzichte van ons, haar ouders en broer. Ze kwam ook minder vaak bij ons op bezoek.

Op een verjaardag vertelde Marieke dat ze een geweldig weekend had gehad. Ze maakte drie dagen lang interne therapie sessies mee met weinig tijd voor rust en slaap.

De sessies waren gericht op een vrouw die zou weigeren haar incestverleden te benoemen. De therapeut wilde een doorbraak forceren. Marieke vertelde dat de vrouw in het midden van de groep moest staan, daaruit probeerde weg te komen, terwijl de hele groep haar steeds terug duwde en naar haar schreeuwde dat ze haar verzet moest opgeven. Uiteindelijk brak de vrouw en vertelde over haar incestverleden. Marieke vond dat ze die vrouw daarin kon steunen en noemde de ervaring fantastisch en bevrijdend. Voor ons als familie voelde deze therapievorm niet goed. We maakten ons zorgen over onze zo veranderde Marieke.

Later vertelde Marieke ons nog dat ze een cursus 'De schaduwkanten van mijn jeugd' volgde. Mijn man en ik zagen dat er een vriendschapsrelatie ontstond tussen Marieke en haar man en de therapeut en zijn vrouw. Zij pasten op de kinderen en namen ze dagjes mee uit naar een pretpark enzovoorts.

Via de website kwam ik erachter dat Marieke administratief werk voor Elfenlicht verrichtte. De mogelijk hierdoor ontstane afhankelijkheid van Marieke en haar gezin ten opzichte van Elfenlicht verontrustte ons zeer.

Na deze ontwikkeling volgden een aantal vervelende incidenten. Op de eerste verjaardag van onze jongste kleindochter werden we als opa en oma genegeerd. De volgende dag belde mijn man onze dochter op om het uit te praten. Zonder resultaat. Ik heb haar daarna in een telefoongesprek ook gevraagd om er over te praten, maar ze zei tegen mij 'geen oude koeien uit de sloot te willen halen.' Mijn verdriet over het verstoorde contact werd door Marieke afgedaan met de woorden: 'Ik ben niet verantwoordelijk voor jouw pijn en verdriet.'

Marieke schreef via e-mail dat ze een time-out wilde om tot zichzelf te komen. Sinds die e-mail kregen we ondanks meerdere pogingen geen echt contact meer met haar.

Het contact met de kleinkinderen, waar we een hele sterke band mee hadden, werd belemmerd. We spraken met oudste kleindochter Monica af dat we haar elke zaterdag zouden bellen. Na een paar keer, waarbij Monica zich voor ons vreemd afstandelijk gedroeg aan de telefoon, kregen we alleen nog contact met een antwoordapparaat van Elfenlicht. Via een oppasmevrouw van Elfenlicht kon ik eindelijk met Monica praten die zei dat ze liever tv wilde gaan kijken.

Een logeerafspraak van Monica werd via e-mail afgezegd omdat ze bij een medecursist zou gaan logeren. We waren verbijsterd en heel verdrietig.

Het ondenkbare gebeurt

Toen mijn man en ik op vakantie waren in het buitenland, ontving onze zoon een e-mailbericht van Marieke dat Monica vanwege haar veiligheid nooit meer bij Rinske, Rik en Anja mag logeren. Marieke waarschuwde Rinske dat ze goed op haar kinderen moest letten, vooral op haar dochter.

Hevig geschrokken belde Rinske haar schoonzus die haar vertelde dat ze na een 'lichte' therapiesessie in het weekend van de therapeut had gehoord dat haar dromen over seksueel misbruik waarheid waren. Geëmotioneerd zei Marieke: 'Hij is energetisch therapeut, paranormaal begaafd en kan dat voelen.' Mariekes man nam op dat moment het gesprek over. 'Ik kon het eerst niet geloven, maar de therapeut bevestigde dat dit de waarheid was.'

Toen ik na mijn vakantie bij thuiskomst mijn dochter telefonisch om opheldering vroeg, vertelde zij mij dat ze door mijn man en onze zoon is misbruikt toen zij 6 jaar was. Ook vertelt zij dat ze moest toekijken hoe mijn man onze toen 14 jaar oude zoon misbruikte. Dit alles zou zijn gebeurd toen ik in het buitenland op familiebezoek was.

Feit: ik ben niet in het buitenland geweest toen zij 6 jaar was en onze zoon was oud genoeg om te getuigen dat het absoluut niet waar is.

Marieke had zelfs haar dochter Monica meegenomen naar de therapeut die beweerde, dat opa wel opgewonden was, maar zijn kleindochter niets gedaan had. Een onschuldig lief kind van tien dat dol was op haar opa en oma zo vol stoppen met lasterpraat over de grootouders, is dat geen kindermishandeling?

Toen sloegen het ongeloof, de ontzetting en verbijstering toe. Ik heb alle emoties doorleefd, van ongeloof, woede, verdriet en pijn. Ik voelde mij of er een mes in mijn hart was gestoken. Mijn man heeft er weken over gedaan om enigszins tot zichzelf te komen. Samen zijn we blijven zitten met honderden vragen zonder antwoord.

Huidige situatie

Marieke weigert ieder contact. Ze weigert door ons voorgestelde bemiddeling van een psycholoog. Reageert niet op lieve kaarten, bloemen met: 'ik hou van je' en 'ik mis je'.

Het ergste dat een moeder kan overkomen is het verliezen van een kind. Ik verloor er twee. De overtuiging dat mijn dochter Marieke ook slachtoffer is, maakt het allemaal nog erger.

Na vier jaar is het gevoel van woede, pijn, verdriet en onmacht er nog steeds en ik ben op zoek gegaan naar medeslachtoffers. Steun vond ik bij het verhaal van de familie

Rutherford (zie het verhaal van [Marc Meuleman: Hervonden herinneringen: van incest tot satanisme, oorspronkelijk in 2000 verschenen in EOS](#)). De vader beschreef precies hetzelfde gevoel, die hoorde ik in een lange geluidsopname. [Asha ten Broeke schreef er een artikel over in Trouw](#). Daardoor voelde ik me ook gesteund, evenals door gesprekken met medeslachtoffers. Ik voel ik me nu sterk genoeg om door te gaan. Door te gaan met mijn leven binnen het restant van ons gezin. in de hoop dat ik door mijn actie een steentje kan bijdragen om meer leed door misbruikt geheugen te voorkomen.

Aan mijn dochter wil ik zeggen:

Lieve Marieke,

ik hoop dat het goed gaat met jou en de kinderen. Er gaat geen dag voorbij dat ik niet aan jou denk. Ik mis je en ook de vele fijne dingen die we samen deden. Ik hoop dat je op een dag naar ons toe durft te komen en dat ik je in mijn armen kan sluiten. Mijn deur staat altijd voor jou open. Ik hou van je en ik zal nooit de hoop opgeven.

Liefs Mama

Wat ik tot nu toe heb ondernomen

Mijn man en ik hebben gesproken met een slachtoffer van een foute therapeut. Zij heeft haar vader beschuldigd en is daar later op teruggekomen. Voor het verhelderende gesprek met haar zijn wij zeer dankbaar. Zo ga je begrijpen wat een therapeut kan veroorzaken en de gevolgen daarvan. Ik vind het ook zeer moedig van deze vrouw om ons haar verhaal te vertellen. Haar heeft het ook geholpen om te horen hoe wij, de beschuldigde ouders, het beleven. Wij hebben nog steeds contact met elkaar.

Ook hebben wij contact gehad met een moeder waarvan een zoon was beschuldigd door zijn zus. Wij vonden het een fijn gesprek omdat je de dingen en gevoelens van elkaar herkent. Wij merkten dat zij het prettig vond om ook haar verhaal met ons te delen. Met een andere zoon van deze moeder hebben wij een bijzonder goed contact gekregen. Hij neemt het volledig op voor zijn broer en heeft mij geholpen aan informatie (zie hieronder genoemde boeken en websites). Nog steeds is hij een enorme steun en toeverlaat. Wij hebben regelmatig goede gesprekken.

Naschrift

Tot zover het stuk van Anja. Als u ook zulke ervaringen hebt, kunt u contact opnemen met Skepsis. Wij zorgen dan dat u met 'Anja' en via haar met andere lotgenoten in contact komt.

Over zogenaamd hervonden herinneringen is veel te vinden, onder andere op de site van Skepsis. Bij veel gevallen uit het verleden waren de gefantaseerde herinneringen opgeklopt met extra gruwelijke en bizarre details, bijvoorbeeld dat het om duivelse rituelen ging. Dan spreekt men van Ritueel Misbruik en in het Engels van Satanic Ritual Abuse. Dit type geloof komt voor in streng gelovige streken.

Skepsis:

[Harald Merckelbach, Hervonden herinneringen: Einde van een discussie?](#) (Recensie van R.J. McNally, *Remembering trauma*, 2003)

[Han Israëls, Interview met Harald Merckelbach.](#)

[Rob Nanninga, Terug naar de wieg: Experimentele pseudoherinneringen](#)

[Tjalling A. Beetstra, Morele paniek in de VS: De angst voor satanisch ritueel misbruik](#)

[Tjalling A. Beetstra, Geen Paniek: Satanisch ritueel misbruik in Nederland](#)

(een tweeluik, gebaseerd op het proefschrift van de auteur uit 2010)

[A. Atsou-Pier, Hervonden \(valse\) Herinneringen.](#) Recensie van: *Les ravages des faux souvenirs ou la mémoire manipulée* (2010) door Brigitte Axelrad.

Er is nog wel meer dat hier zijdelings verband mee houdt, bijvoorbeeld de verhalen van 'getuige X1' en van Jolanda uit Epe, en verhalen van personen die zich 'herinneren' door ufo's ontvoerd te zijn. Zie verder op de '[psychologie-afdeling](#)' van Skepsis.

Voor meer informatie kunt u terecht bij de volgende links.

[Traumaversterking](#), de website van Kitty Hendriks, auteur van *Vaag Verleden* (2004), en zelf slachtoffer van een dergelijke kwakzalver.

[De website van de False Memory Syndrome Foundation](#)

Webpagina's over Chris Veraart, auteur van *Valse Zeden* (1ste druk 1997, 4de druk 2012):

[Chris Veraart velt Peter Kieft definitief op \[www.leugens.nl\]\(http://www.leugens.nl\)](#)

[Verzonnen herinneringen op \[www.kwakzalverij.nl\]\(http://www.kwakzalverij.nl\)](#)

[Ghie van den Berghe, Kruistocht der kinderpeuteraars](#) (recensie van *Kerven in mijn ziel*), verschenen op 19 maart 1998 in *De Morgen*.

Enkele boeken:

H.F.M Crombag & H.L.G.J. Merckelbach, *Hervonden Herinneringen En Andere Misverstanden* (1996)

Elisabeth Loftus en Katherine Ketchum, *Graven in het geheugen: De mythe van de verdrongen herinnering* (1995)

Mark Pendergrast, *Victims of Memory: Sex Abuse Accusations and Shattered Lives* (1996)

Meredith Maran, *My Lie: A True Story of False Memory* (2010) Ook besproken door Asha ten Broeke in *Quest*, juli 2011, onder de titel [Misbruikt geheugen](#).

Lawrence Wright, *In de ban van Satan: Over ritueel seksueel misbruik en de mysteries van het geheugen*. (1994) (over het geval van politieagent [Paul Ingram](#), die zich met een minimum aan suggestie 'herinnerde' hoe hij de meeste vreselijke vormen van incest had bedreven en vervolgens bekende.)

J.S. La Fontaine, *Speak of the devil: Tales of satanic abuse in contemporary England* (1998)

Jeffrey S. Victor, *Satanic Panic: The Creation of a Contemporary Legend*. (1993)

James T. Richardson, Joel Best, David G. Bromley (eds.), *The satanism scare*. (1991)

Paranormaal, Psychotherapieën

< Homeopathie en reclame

> Onderzoek naar reiki

35 gedachten over "Misbruikt geheugen"

Ragnar

02/11/2012 om 23:46 | Bewerken

@JW: 1. Als iemand iets heel ergs meemaakt, wordt het niet vergeten.

Dat hangt van de leeftijd af waarop het trauma plaats vond.

Nooit gehoord van verdrongen traumatische ervaringen uit de vroege jeugd?

Die stelling gaat echt niet altijd op.

[Bewerken](#)

[Meer opties](#)

Renate

03/11/2012 om 10:03 | Bewerken

Nooit gehoord van verdrongen traumatische ervaringen uit de vroege jeugd?

Wel van gehoord, maar deze zijn over het algemeen aangepraat door therapeuten. Traumatische ervaringen laten zich echt niet verdringen, ook niet uit de vroegste jeugd.

[Bewerken](#)[Meer opties](#)**t. van der sandt**

03/11/2012 om 11:52 | Bewerken

(Dit soort herinnerings(re)constructies is zeer twijfelachtig.) Zelfs bij de Eper incest-affaire (die een harde kern van waarheid draagt) worden de details van verklaringen/herinneringen van Yolanda niet betrouwbaar geacht. Ikzelf kan mij altijd op willekeurige plaatsen in een stad telefooncellen "herinneren", om maar in het klein aan te tonen, dat het geheugen construerend en creatief kan zijn. Anderzijds: ik draag de littekens van opgelopen brandwonden ("hard bewijs") op rechterbovenbeen en buik (heet water uit fluitketel in kinderstoel als 1,5 jarige over mij heen gekregen). Echter geen gevoel/herinnering daarbij. Ik ben eerder nog steeds roekeloos met heet water en brand me nog regelmatig bij het koken. Omgang met therapeuten: altijd mensen mijden die het roer van je proberen over te nemen.

TVDS

[Bewerken](#)[Meer opties](#)

ronald

03/11/2012 om 13:10 | Bewerken

Konden ze maar worden verdrongen, dan waren er heel wat minder mensen met psychische problemen door een traumatische ervaring. Het probleem is niet de verdrongen traumatische ervaring, maar juist het niet kunnen 'verdringen' v.d traumatische ervaring.

[Bewerken](#)[Meer opties](#)**Jan Willem Nienhuys**

03/11/2012 om 14:48 | Bewerken

In de verdringingstheorie zijn er twee varianten.

1. Wat voor de leeftijd van ongeveer drie gebeurd is, wordt vrijwel geheel vergeten. Er personen die menen dat ze eerdere herinneringen nog terug kunnen halen. Dit is onzin.
2. Freud heeft beweerd dat vervelende dingen die men na de leeftijd van drie heeft meegemaakt verdrongen kunnen worden, en dat die verdrongen herinneringen dan niettemin het gedrag beïnvloeden, en dat oprakelen van de herinneringen het beste is om er vanaf te komen. Hierover kunnen we kort zijn. Freud was een charlatan en een bedrieger. Er klopt niets van.

[Bewerken](#)[Meer opties](#)**Ragnar**

03/11/2012 om 16:10 | Bewerken

Vaak is het juist wel zo dat verdrongen (niet goed verwerkte) emoties uit de kindertijd (bijv door een gebrek aan liefde of afwijzing) wel degelijk bepalend zijn voor ons gedrag als volwassene, daardoor kunnen we onszelf in de weg gaan leven en unheimische onbegrepen gevoelens ervaren, ook al zijn we ons

vaak daar niet goed van bewust, de onverwerkte emoties worden als het ware onderdeel van onze persoonlijkheid.

Of daar ook daadwerkelijk iets mee gedaan moet worden hangt af van de lijdensdruk die de persoon of zijn omgeving of beide genoemde factoren van deze hechtingsproblematiek, (aha, dat was de juiste term, de populaire term hiervoor is nestschade, die een ieder oploopt, want perfecte opvoeders bestaan nu eenmaal niet niet), ondervindt.

Door deze verdrongen emoties d.m.v. psychotherapeutische methodieken opnieuw te beleven, worden ze alsnog verwerkt, hoewel dit wel een pijnlijk en heftig proces kan zijn.

Vaak zie je ook dat verkrachters of geweldplegers in hun prille jaren ook in aanraking zijn geweest met seksueel misbruik en mishandeling. Hoewel de genetica hier natuurlijk ook wel een rol in mee speelt.

JW: Freud was een charlatan en een bedrieger. Er klopt niets van.

Hoe kun jij dat nu zo zeker stellen, daarover zijn de meningen nog steeds verdeeld, volgens mij heb jij veel meer verstand van wiskunde en langzamerhand ook van de homeopathie. Maar hier heb jij weinig kaas van gegeten, lees ik wel.

Vanaf het tweede levensjaar kunnen wel degelijk narratieve herinneringen opgeslagen en een declaratief geheugen ontwikkeld worden, dit hangt samen met het feit dat de hippocampus vanaf het tweede levensjaar alhoewel nog niet optimaal functionerend, redelijk goed ontwikkeld is.

Voor deze fase is het brein slechts in staat de emotionele lading van het gebeurde te registreren en niet de preciese feiten.

[Bewerken](#)

[Meer opties](#)

Renate

03/11/2012 om 20:03 | [Bewerken](#)

Als JW uw standpunten deelt, heeft hij gelijk, maar als u ergens anders over denkt, dan weet JW er niets van af.

[Bewerken](#)[Meer opties](#)

ronald

03/11/2012 om 21:04 | Bewerken

Waarop baseer je (ragnar) dat niet goed verwerkte emoties uit de kindertijd bepalend zijn voor ons gedrag als volwassenen?

Ik weet dat het vroeger wel vaak zo gezien werd, maar intussen is dat toch wel achterhaalt.

Er werd door veroordeelden dankbaar gebruik van gemaakt, "mijn cliënt heeft een zeer moeilijke jeugd gehad" was vaak het laatste middel van de advocaat om te kunnen komen tot strafvermindering.

Maar is dit ook de oorzaak van het gedrag van de veroordeelde? of moeten we de oorzaak zoeken in de genen die de veroordeelde van zijn ouders heeft mee gekregen?

Ik denk dat het uit een combinatie van omgevings factoren en erfelijkheid bestaat, waarbij de omgevings factoren van minder invloed zijn.

Dit blijkt ook uit tweeling onderzoek zoals gedaan door Van den Oord.

In zijn boek "Alle Mensen Zijn Ongelijk" van Hans Galjaard zegt hij: 'In tegenstelling tot wat de meesten zullen verwachten, hebben gedeelde omgevingsinvloeden (zoals ouderlijke opvoedingsgewoonten, ziekte of verlies van ouder(s), sociaal-economische omstandigheden en achtergrond van de ouders) de minste invloed op het gedrag'.

Nienhuys noemt Freud een charlatan en bedrieger, en terecht.

Freud was iemand die deed aan selectieve waarneming om zijn hypothesen te rechtvaardigen, hij ging zelfs zover om zijn opvattingen over psychische problemen op zijn patienten te projecteren.

Geclaimde genezingen vonden niet plaats, en mochten de patienten het niet eens zijn met zijn zienswijze dan noemde hij dat "weerstand", een verzet v.d patient tegen genezing, het was iemand die zijn visie en standpunten opdrong zonder enig bewijs en onderbouwing (wiki)

[Bewerken](#)[Meer opties](#)

Jan Willem Nienhuys

03/11/2012 om 23:29 | Bewerken

Het blog gaat over iemand die ten onrechte beschuldigd is van een ernstig misdrijf, op basis van aangeprate herinneringen. De 'herinnerde' gebeurtenissen zijn van een type dat uiterst zelden vergeten wordt, zeker gezien het bizarre karakter ervan. Voorts gaat het blog over de kwakzalver die ervoor verantwoordelijk is.

In dit verband vind ik anonieme leuterkoek over verdrongen emoties volstrekt ongepast.

Op

http://www.kwakzalverij.nl/1512/Foute_therapeut_Derksen_richt_onherstelbare_schade_aan

staat er ook een kort stukje over.

Wie behoefte heeft om meer te lezen over Freud en psychoanalyse (die indirect medeverantwoordelijk zijn voor de maffe ideeën over verdringing en de cathartische methode = herbeleving trauma), leze

http://www.kwakzalverij.nl/983/Encyclopedie_Psychoanalyse

http://www.kwakzalverij.nl/926/Encyclopedie_Freud_Sigmund_1856_1939_

http://www.kwakzalverij.nl/901/Encyclopedie_Breuer_Josef_1842_1925_

http://www.kwakzalverij.nl/974/Encyclopedie_Pappenheim_Bertha_1869_1936_

http://www.kwakzalverij.nl/924/Encyclopedie_Fliess_Wilhelm_1858_1928_

[Bewerken](#)

[Meer opties](#)

Ragnar

03/11/2012 om 23:37 | Bewerken

JW: In de verdringingstheorie zijn er twee varianten.

1. Wat voor de leeftijd van ongeveer drie gebeurd is, wordt vrijwel geheel vergeten. Er personen die menen dat ze eerdere herinneringen nog terug kunnen halen. Dit is onzin.

Dit is onzin? Dat lijkt mij nu ook anonieme leuterkoek, wees daar dan ook niet zo stellig over, hoe het zit heb ik al uitgelegd, maar daar ga je gemakshalve maar niet op in.

Over ernstig verdrongen trauma;s op zeer jeugdige leeftijd ben je duidelijk niet goed geïnformeerd. Als de Skeptische visie je enige referentie kader is, houdt alles op natuurlijk.

Anders delete je deze post maar, l'll rest my case.

[Bewerken](#)

[Meer opties](#)

Ragnar

04/11/2012 om 01:27 | [Bewerken](#)

@JW:

Quote link: Omdat de hersenen uiteindelijk alle lichamelijke functies controleren, zullen ervaringen die de hersenontwikkeling wijzigen ook onze lichamelijke reacties wijzigen. Studies hebben aangetoond dat; "...de overweldigende stress van mishandelingervaringen in de kindertijd geassocieerd is met wijzigingen van biologische stress systemen en met nadelige invloeden op de ontwikkeling van de hersenen" (DeBellis, et al., 1999). Een voorbeeld van de effecten van vroege verwaarlozing op de hersenen en lichamelijke functies, is de betrokkenheid van het hormoon 'cortisol'. Cortisol is een hormoon dat het lichaam helpt om met stress om te gaan door zijn effecten op metabolisme en het immuunsysteem. (Hart, Gunnar & Cicchetti, 1995). Studies hebben aangetoond dat veel zuigelingen en kinderen die mishandeld zijn, abnormaal veel cortisol afscheiden, wat erop wijst dat hun lichamelijke reacties op stress beschadigd zijn. (Hart, Gunnar & Cicchetti, 1995; Lott, 1998, citing Main, 1996). Er is meer onderzoek nodig om te kunnen begrijpen waarom dit gebeurd en wat de effecten zijn die dat kan hebben op

de emotionele en sociale ontwikkeling van kinderen, maar deze informatie geeft enig bewijs van gewijzigde hersenactiviteit in mishandelde kinderen. Einde quote.

De volledige link volgt nog, dat vereist even wat gedoe omdat ik iets van mijn computer moet verwijderen.

[Bewerken](#)[Meer opties](#)

Ragnar

04/11/2012 om 02:35 | [Bewerken](#)

<http://www.empty-memories.nl/disneuro.html>

[Bewerken](#)[Meer opties](#)

Wilmamazone

04/11/2012 om 09:23 | [Bewerken](#)

Jan Willem:

Het blog gaat over iemand die ten onrechte beschuldigd is van een ernstig misdrijf, op basis van aangeprate herinneringen. De 'herinnerde' gebeurtenissen zijn van een type dat uiterst zelden vergeten wordt, zeker gezien het bizarre karakter ervan. Voorts gaat het blog over de kwakzalver die ervoor verantwoordelijk is.

In dit verband vind ik anonieme leuterkoek over verdrongen emoties volstrekt ongepast.

Hier sluit ik mij van harte bij aan.

[Bewerken](#)[Meer opties](#)

Jan Willem Nienhuys

05/11/2012 om 12:07 | [Bewerken](#)

Ik hoop dat het duidelijk is dat ik met 'anoniem' bedoel dat de betrokkene zijn ware naam niet zegt.

[Bewerken](#)[Meer opties](#)

t. van der sandt

05/11/2012 om 13:23 | [Bewerken](#)

Zonder mij op te durven werpen als kenner van het terrein: Moet er geen onderscheid gemaakt worden tussen "herinnering en verwerking van traumatische ervaring" en het "in jeugd oplopen en later behandelen van een ontwikkelingsstoornis" ?

Een opgelopen ontwikkelingsstoornis zou dan kunnen/moeten worden behandeld als zodanig, zonder inzet van een therapie, die wil teruggrijpen op (vermeend) herinnerbare en zo alsnog verwerkbare ervaring.

TVDS

[Bewerken](#)[Meer opties](#)

Wilmamazone

05/11/2012 om 17:17 | [Bewerken](#)

Nogmaals van der Sandt:

Het blog gaat over iemand die ten onrechte beschuldigd is van een ernstig misdrijf, op basis van aangeprate herinneringen. De 'herinnerde' gebeurtenissen zijn van een type dat uiterst zelden vergeten wordt, zeker gezien het bizarre karakter ervan. Voorts gaat het blog over de kwakzalver die ervoor verantwoordelijk is.

Het bespreken van ondermeer ontwikkelingsstoornissen/de mogelijke behandelingen daarvan, horen logischerwijs niet thuis bij dit onderwerp; dat is een hoofdstuk uit een heel ander boek.

Laten we het vooral, en eens eindelijk, hebben over al die kwakzalvers/charlatans die centjes binnenharken door misbruik te maken van het geheugen van hun slachtoffers. Dat valt voor mij ondermeer óók onder geestelijke mishandeling die bovendien niet beperkt blijft tot het slachtoffer zelf, maar op z'n minst de direct naasten meesleurt in de onnodige ellende.

Moeder 'Anja':

Ik voel ik me nu sterk genoeg om door te gaan. Door te gaan met mijn leven binnen het restant van ons gezin. in de hoop dat ik door mijn actie een steentje kan bijdragen om meer leed door misbruikt geheugen te voorkomen.

In deze context zal het me worst wezen wat b.v. Kwak Freud in een ver verleden over het geheugen beweerd heeft enzoverder. Het gaat wèl om en over een moeder die nu ook onze steun vraagt en de moed heeft gehad om in actie te komen. Wat die nodig heeft, is een paar (heel wat paren) virtuele armen om haar heen en stevige handen in haar rug.

Op mijn armen kan ze in ieder geval rekenen en bij deze een stevige KnuFFel voor dit moedige mens.

[Bewerken](#)

[Meer opties](#)

Renate

05/11/2012 om 19:12 | Bewerken

Inderdaad Wilma, het gaat hier om de schade die een therapeut heeft aangericht en niet over de werking van het geheugen. Hier is een gezin flink beschadigd door allerlei beweringen van een charletan. Het gaat hier toch om beschuldigingen die niet gemakkelijk ongedaan gemaakt kunnen worden. Hoeveel bewijzen er ook worden aangevoerd dat het een en ander niet gebeurd is, het zal altijd aan de beschuldigten blijven kleven, onder het motto 'geen rook zonder vuur' of 'men noemt geen koe bont of er zit wel een vlekje aan'.

[Bewerken](#)[Meer opties](#)**t. vander sandt**

06/11/2012 om 17:02 | Bewerken

@Wilma & Renate

Over het stuk zelf: het tragische hiervan evenaart dat van de manipulaties en overtuigingskracht van zgn. loverboys, die het leven van jonge meisjes (ook voor de familie!) annexeren en verwoesten.

En ook: het onder druk van foute verhoortechnieken lospersen van valse herinneringen/verklaringen bij onschuldige verdachten, die daarop hun vrijheid en levensperspectief ontnomen wordt.

TVDS

[Bewerken](#)[Meer opties](#)**A. Atsou-Pier**

07/11/2012 om 11:01 | Bewerken

Ik vrees dat tragische gevallen als in het blog genoemd zich nog geregeld zullen voordoen. Recent werden meerdere pedofielen met tientallen slachtoffertjes naar ik aanneem terecht veroordeeld, hetgeen breed werd uitgemeten in de media. Tegelijkertijd hadden wij de Commissie Deetman en de Commissie Samson met honderden c.q. duizenden slachtoffers terwijl de heer Deetman en mevrouw Samson expliciet verklaarden dat zij niet aan waarheidsvinding deden, m.a.w. iedereen die zich meldt als slachtoffer is ook echt slachtoffer. Slechts een enkeling durfde daartegen publiekelijk te protesteren.

Frankrijk had recent ook een geval van gefantaseerde herinneringen : de burgemeester van Vence, veroordeeld tot 9 jaar, werd onlangs vrijgelaten omdat zijn kleinzoon zijn beschuldiging introk. Men moet in Frankrijk wel zeer onschuldig zijn om te worden vrijgelaten uit de gevangenis.

Misschien helpt, naast dit blog en dat van de VtdK de film "Jagten" van Thomas Vinterberg om het probleem van de hervonden herinneringen weer onder de aandacht te brengen. Gaat over een onderwijzer die onterecht werd beschuldigd.

[Bewerken](#)[Meer opties](#)

myriam

07/11/2012 om 22:44 | Bewerken

Beste Jan Willem en de anderen die reageerden
Ik kan me inleven in je gevoel van verontwaardiging omtrent het gebeuren en de gevolgen die dat met zich meebrengt voor de familie van de betrokkene. Echter, ik ben eveneens verontwaardigd. Enerzijds over de wijze waarop het verhaal verteld wordt, (volgens mij voor fantasierijke interpretatie vatbaar) en anderzijds over de manier waarop er over een persoon wordt gesproken, omdat zijn visie gestoeld is op een andere achtergrond dan die van de reguliere wetenschap. Als ik lees 'kwakzalverij', dan word ik boos. Want volgens mij heeft een holistische aanpak en de herinnering van het lichaam een enorm grote invloed op het helingsproces van de geest.
Spijtig om 'het kind met het badwater weg te gieten'

[Bewerken](#)[Meer opties](#)

Jan Willem Nienhuys

08/11/2012 om 00:02 | [Bewerken](#)

Want volgens mij heeft een holistische aanpak...

De geschetste methoden van Derksen zijn stuk voor stuk onzin. Elke behoorlijke therapeut gaat holistisch te werk. 'Herinnering van het lichaam' is een ander onzinconcept, als het niet gaat over littekens en immuniteit tegen doorgemaakte ziekten. Sommige zogenaamde therapeuten denken dat ze die 'herinnering van het lichaam' kunnen opsporen, maar dat is een misvatting, die inderdaad voorkomt bij 'therapeuten' die menen dat ze iets aan de mensen kunnen zien wat ze zelf niet weten.

Voordat iemand een ander gaat 'helen' moet die eerst weten of er iets te helen valt, en zo ja wat en dan pas hoe – als het al niet vanzelf overgaat. Dat vereist deskundigheid die een behoorlijke opleiding vereist (geen hotelvakschool en een ervaring als cosmeticaverkoper en een burnout) en gepaste bescheidenheid over de bestaande mogelijkheden.

Het gaat hier niet om badwater, laat staan om badwater met kinderen erin, maar om giftig afval van een dubieus bedrijf.

Ik herhaal: *iedereen die een wig drijft tussen familieleden, deugt niet*. Dat geldt voor therapeuten en voor sekteleiders, die maar al te vaak genieten van de status die ze in de ogen van hun volgelingen hebben. In zulke gevallen adviseer ik altijd de bedroefde en hopeloze familieleden om tot het uiterste gaan om een breuk te vermijden. Het gebeurt geregeld dat de betrokkene vanzelf inziet zich vergist te hebben, en dan moet er nog een weg terug zijn.

[Bewerken](#)[Meer opties](#)

Vuurenhout

08/11/2012 om 09:52 | Bewerken

Als verdringing bestaat, dan moet ook het onbewuste bestaan. Maar is er wel zoiets als het onbewuste? Is ons geheugen niet zoiets als een verzameling lampjes, waarvan sommige altijd lijken te branden, sommige nooit meer branden en een hoop lampjes die af en toe aan en uit gaan (al dan niet getriggered door iets (zoals geuren e.d.)?)

[Bewerken](#)

[Meer opties](#)

Jan Willem Nienhuys

08/11/2012 om 11:52 | Bewerken

Ik denk dat er heel veel dingen in de hersenen gebeuren zonder dat wij er ons van 'bewust' zijn. Het model van het bewustzijn waarbij dit fungeert als een soort dorpswinkelier die de hele winkel kent, zelf op een leitje de kas bijhoudt, en alle klanten en leveranciers kent, met andere woorden dat alles wat het 'bewustzijn' doet weloverwogen is en zo het niet voortkomt uit rationele overwegingen, dan toch uit duidelijk benoembare gevoelens – ik geloof niet zo in dat model. Dat is in feite het homunculusmodel: een klein mensje in ons hoofd dat alles bestuurt. In de theorie van Freud kwam daar nog een 'onzichtbare' tweede homunculus bij, die op de achtergrond bepaalde wat er werkelijk gebeurde, en die in elk geval niet redelijk nadacht.

Maar er zijn geen homunculi (die dan toch eigen hersenen zouden moeten hebben) en als je een vergelijking met een organisatie zoekt dan kun je beter denken aan een CEO van een multinational, die onder zich een gigantisch apparaat heeft van personen en machines die tamelijk zelfstandig werken. Of aan de woordvoerder van het bedrijf die naar buiten toe het bedrijf lijkt te vertegenwoordigen, maar die geen enkele rol speelt in de beslissingen. Zulke metaforen deugen natuurlijk niet, ze geven alleen maar aan hoe weinig we eigenlijk 'bewust' doen. Veel van wat we doen lijkt op rationeel overleg te berusten, maar dat rationele is er vaak bijgezocht lang nadat de beslissing is genomen – op gronden die we niet onder woorden zouden kunnen brengen,

zelfs al deden we ons best. Achter elk creatief idee of inzicht dat 'spontaan' in ons opborrelt zit een hersenactiviteit die zich buiten het gezichtsbereik van ons bewustzijn heeft afgespeeld.

In het bovenstaande en soortgelijke verhalen is het denkbaar (ik weet er verder niks van) dat er een kink in de relatie tussen ouders en dochter kwam om redenen die nul komma nul te maken hebben met iets dat de ouders deden of nalieten. Hier wordt een suggestie gewekt van een depressieve stoornis die geleidelijk erger wordt. Dat is niets bijzonders, ongeveer een op de tien mensen maakt zoiets gedurende kortere of langer tijd mee. Een van de factoren die kunnen bijdragen tot depressie is dat men voor kleine kinderen moet gaan zorgen.

Als de 'zieke' (ik neem aan dat het gaat om meer dan volstrekt normale stemmingswisselingen) dan hulp zoekt bij iemand die haar allerlei onzin gaat wijsmaken dan kan door het vertrouwen dat in de therapeut gesteld wordt (een onberedeneerde beslissing) en het verlangen te 'begrijpen' waar de ziekte vandaan komt (een wens die maakt dat men elke oplossing gelooft) iemand die onzin ook gaan geloven, met nare gevolgen, ook voor de zieke zelf.

Er is heus wel wat te doen aan depressie (vaak gaat die vanzelf over, tot grote vreugde van de therapeuten die denken dat het aan hun behandeling ligt) maar daarvoor moet je in elk geval niet bij amateurs, geestenbezweerders en wouldbe-goeroes zijn.

[Bewerken](#)[Meer opties](#)

Renate

08/11/2012 om 19:17 | [Bewerken](#)

Inmiddels is er kennelijk ook een soort relletje over poppenhuizen die aan scholen zijn uitgedeeld, om op die manier kindermishandeling of kindermisbruik te ontdekken. Nu men de poppenhuizen gewoon om mee te spelen wil gebruiken, geeft de anonieme gever ze ineens niet meer gratis weg. http://www.eenvandaag.nl/gezondheid/41839/vrees_voor_valse_beschuldiging_n_door_poppenvilla_

[Bewerken](#)[Meer opties](#)

Martin Bier

10/11/2012 om 04:42 | Bewerken

Jan Willem, je schreef:

“Als de ‘zieke’ (ik neem aan dat het gaat om meer dan volstrekt normale stemmingswisselingen) dan hulp zoekt bij iemand die haar allerlei onzin gaat wijsmaken dan kan door het vertrouwen dat in de therapeut gesteld wordt (een onberedeneerde beslissing) en het verlangen te ‘begrijpen’ waar de ziekte vandaan komt (een wens die maakt dat men elke oplossing gelooft) iemand die onzin ook gaan geloven, met nare gevolgen, ook voor de zieke zelf.”

Een teken aan de wand is ook wat er in het stukje stond over “drie dagen lang interne therapiesessies mee met weinig tijd voor rust en slaap.” Dat klinkt erg sekte-achtig. Wie slaap ontbeert, die verweert zich niet, gelooft alles en geeft kritiekloos toe. Minder scrupuleuze inlichtingendiensten gebruiken slaapontbering welbewust als martelmethode om mensen te breken.

[Bewerken](#)[Meer opties](#)**A. Atsou-Pier**

12/11/2012 om 10:39 | Bewerken

Verontrustende uitzending van Eén Vandaag. De Bolderkaraffaire dateert van 1988, kennelijk gaat het maatschappelijk geheugen niet verder dan 24 jaar terug. Verontrustend ook omdat hier wederom een beroepsgroep gepromoveerd wordt tot verlengstuk van het OM, wat de vertrouwensrelatie tussen ouders/kind en de leerkracht ondermijnt.

Ik heb wat zitten bladeren in het boek van Rob Derksen. De tendens is helemaal New Age : ouders indoctrineren hun kinderen van 1 tot 18 jaar, plakken hen stickers op, beletten de goddelijke vonk in het kind tot ontplooiing te komen, etc. Vreemd genoeg heeft hij er zelf nog eens 18 jaar over gedaan om tot dit

verhelderende inzicht te komen, en er vervolgens zijn beroep van te maken. Krijgt zo'n therapeut een cliënt met kennelijke problemen in zijn praktijk, en die cliënt blijkt uit een gewoon gezin te komen, dan is het eigenlijk wel logisch dat het de kant van incest op gaat. Immers "gewone" mishandeling door de ouders valt af want te controleren bij de rest van de familie of bij de omgeving, terwijl incest zich in het verborgene afspeelt en de vader (of moeder) zich nauwelijks kan verdedigen als hij onschuldig is.

[Bewerken](#)[Meer opties](#)

Renate

12/11/2012 om 13:47 | [Bewerken](#)

Je vraagt je trouwens af wat de bedoelingen van de anonieme gever van de poppenhuizen waren. Nog maar afgezien van de vraag waarom de gever zo graag anoniem wilde blijven. Zeker nu blijkt dat de gift niet doorgaat, nu men heeft aangegeven de poppenhuizen gewoon als speelgoed te gebruiken.

[Bewerken](#)[Meer opties](#)

Adriaan J.W. Mak

25/11/2012 om 00:01 | [Bewerken](#)

Eenentwintig jaar geleden werd ik beschuldigd door mijn toen 25 jaar oude zoon. Hij had inderdaad problemen en met mijn instemming had hij hulp gezocht by een therapeut. Na zes maanden van in het geheugen graven werd hem het volgende incestverleden aangepreut: Op tweejarige leeftijd had zijn vader hem met vuisten geslagen om hem anaal te neuken. Later begon hij nog te geloven dat ik lid was van een "satanic cult".

Ik was niet alleen, in de VS en Canada werden duizenden ouders vals beschuldigd van incest en als Canadees contact voor de False Memory Syndrome Foundation luisterde ik naar meer dan 1900 ouders wier zoons of dochters die na therapie eenzelfde valse incestaanklacht brachten en alle contact met familieleden afbraken.

Na 1995 nam het aantal valse beschuldigingen snel af. Het verbaast mij dat er in Nederland nog steeds kwakzalvers zijn die het nodig vinden om in het geheugen van hun klanten te wroeten voor problemen die in hier en nu liggen. Om maar niet te praten over mystieke padvinders die zich zelf benauwd maken over de vorige levens, de zogenaamde "oude zielen" van hun klanten.

Mijn zoon is zonder therapeut inmiddels over zijn problemen heen. Tien jaar na de aanklacht belde hij mij op. Hij had juist zijn twee jaar oude dochtertje een schone luiertje gegeven en was tot de slotsom gekomen dat haar anus veel te klein was voor geslachtsgemeenschap.

[Bewerken](#)[Meer opties](#)

amateur

25/11/2012 om 14:42 | [Bewerken](#)

In Nederland wordt ook nog steeds geloof gehecht aan de beweringen van ene S. Freud. mensen kijken mij verbaasd aan, als ik zeg, dat deze heer een kwak was. Misschien is hier enige samenhang met "false memory".

[Bewerken](#)[Meer opties](#)

Rob Derksen

07/12/2012 om 14:35 | [Bewerken](#)

Door een cliënt getipt op deze site.

Met verbazing gelezen wat er allemaal over mij wordt beweerd hier. Dank aan jou Jan Willem voor de aandacht die je aan mij geeft.

Het woord 'zielig' kwam echter wel bij mij op door de waanzinnige reacties die hier geplaatst worden. Dingen die totaal niet kloppen, kant nog wal slaan en zelfs schandalig zijn naar de dochter, het 'slachtoffer'.

Er worden beweringen gedaan over methodieken die ik helemaal niet gebruik zelfs in mijn praktijk en workshops. Jullie zouden eens met de dochter moeten praten en haar om de details vragen. Dan zou iedereen er hier anders over denken.

Het komt erg vaak voor dat ouders ontkennen dat er zaken zijn gebeurd in de jeugd van hun kind die pas veel later aan het licht komen. Enorm veel meisjes en jongens die misbruikt worden, hebben te kampen met ongeloof en afwijzing van de mogelijke daders.

Voor alle lezers: het artikel staat vol zaken en beweringen die niet kloppen. Te veel en onzinnig zelfs om erop te reageren.

Lees anders mijn website (www.robderksen.nl) en bepaal zelf of ik zo'n vreselijke man ben, en niet weet waar ik het over heb.

Jan Willem, veel plezier met het steken van zo veel negatieve energie in je levenswerk.

Het zou mooi zijn als de andere kant van een bewering ook onderzocht zou worden.

Rob Derksen

[Bewerken](#)

[Meer opties](#)

Rob Derksen

07/12/2012 om 14:47 | [Bewerken](#)

Ik weet niet of mijn vorige reactie is geplaatst, maar als aanvulling wil ik graag aan alle ouders, daders en slachtoffers het volgende kwijt:

Vreselijk dat wij in een wereld leven waar zoveel kinderen en jongeren worden misbruikt. Vreselijk voor zowel de slachtoffers natuurlijk, maar natuurlijk ook voor de daders (wat is met hen gebeurd dat zij dit gedrag vertonen?).

Vreselijk dat er inderdaad therapeuten, hulpverleners en medische mensen zijn, die zo respectloos met dit thema omgaan. Er zullen zeker hulpverleners zijn die

valse herinneringen oproepen, 'verkeerd' werken of uit eigen belang met een cliënt aan de slag gaan. Niet alle therapeuten zijn slecht, net zoals niet alle artsen/psychiaters goed zijn.

Aan alle sceptici: helemaal okay dat jullie sceptisch zijn, maar veroordeel niet alle mensen die iets 'doen' of beweren, waar jullie het niet mee eens zijn.

Laten wij iedereen met respect behandelen. Ook degene dus die anders denken of geloven.

Een mooie dag voor iedereen.

Rob Derksen

[Bewerken](#)

[Meer opties](#)

Renate

07/12/2012 om 20:05 | [Bewerken](#)

Tja meneer Derksen, het zijn altijd andere therapeuten die niet deugen, maar u bent natuurlijk net die uitzondering die wel deugt en mensen geen dingen aanpraat die niet gebeurd zijn.

Misbruik is ernstig genoeg, maar dat neemt niet weg dat het een en ander ook aangepraat kan worden. In verdringing geloof ik niet zo.

[Bewerken](#)

[Meer opties](#)

Jan Willem Nienhuys

08/12/2012 om 15:23 | [Bewerken](#)

Derksen verdedigt zich met een roep om respect. Dat is ook een bekend altogeluid. Maar

- NLP is 100% onzin;
- familie-opstellingen is 100% onzin;
- NEI is 100% onzin;

- homeopathie is 100% onzin;
- craniosacraaltherapie is 100% onzin;
- ‘magnetiseren’ is 100% onzin;
- dat zielen trillingen hebben is 100% onzin;

Ik ben nu al toe aan 700% onzin. Iemand die 700% onzin uitslaat en dan nog zonder enige relevante opleiding mensen gaat behandelen, waarom zou ik daar respect voor moeten hebben? Heeft de betrokkene zelf eigenlijk wel enig respect voor betrouwbare kennis?

Waar justitie bij ernstige beschuldigingen niet over één nacht ijs gaat, en haar bevindingen aan rechters moet voorleggen (waarbij er nog geregeld wat misgaat, ook als de advocaat zijn of haar best doet) staat het kennelijk therapeuten vrij om met 700% (of meer) onbetrouwbare methoden zulke beschuldigingen te uiten en levens kapot te maken. Zij zijn aanklager en rechter tegelijk, en advocaten komen er niet aan te pas. Dat van dat kapot maken is tamelijk letterlijk waar. In de VS is er onderzoek naar gedaan en de hervondenherinneringentherapie bleek te resulteren in:

- verlies van baan (90%)
- echtscheiding / verlies van partner (50%)
- zelfmoordpogingen (60%)
- (psychiatrische) opname (30%)
- automutilatie (25%)

De gegeven percentages zijn maar ruw en gebaseerd op het Crime Victims Compensation Program uit 1996 van de staat Washington. Ik heb het nou maar niet over het verdriet van de beschuldigde families. De therapeuten richten bij hun klanten zelf verwoestingen aan.

Voor geschoolde en ongeschoolde therapeuten die er prat op gaan dat zij vergeten misbruik weer in de herinnering kunnen roepen (lees: hun slachtoffers van de realiteit van 100% verzonnen herinneringen overtuigen) heb ik 0% respect.

[Bewerken](#)[Meer opties](#)

toon van der sandt

12/12/2012 om 09:22 | [Bewerken](#)

Iets over het geheugen, wat ik meen te weten: je kunt je zaken het beste herinneren, als je in een vergelijkbare toestand bent als die ten tijde van de ervaring. Zo lijkt het alsof er sprake is geweest van verdringing, als je bijv. bij het ophalen van herinneringen (door ontmoeting met iemand van vroeger, het doorkijken van oude spulletjes, of het anderszins weer in de sfeer van vroeger zijn) weer veel herinnert. Tijdens mijn studietijd kon ik mij mijn middelbare school(sfeer) niet goed meer voorstellen. Nu als docent weer beter.

Echter is het ronduit onwaarschijnlijk, dat je iemand in de sfeer van zijn vroege kindertijd zou kunnen terugbrengen; daarvoor gaat het bovenstaande niet op. Toch meende ene Arthur Janov (auteur van "the primal scream") dat hij in therapieën cliënten kon terugvoeren naar een heel vroege staat (naar het functioneren vanuit eenvoudige breinlaag). Op Teevee zijn weleens reportages vertoond van zulke groeps-sessies, waarbij men (huilend/schreeuwend en wel) zijn baby-tijd "opnieuw doormaakte". Dit dan om "ouder-opvoeding-trauma's" te verwerken.

Deze "misbruik-herinnerings"-therapieën borduren voort langs deze lijn.

TVDS

[Bewerken](#)

[Meer opties](#)

Renate

12/12/2012 om 16:34 | [Bewerken](#)

Het geheugen is een raar iets. Sommige herinneringen hebben iets nodig om terug te komen, bijvoorbeeld muziek of een geur, maar echt vervelende herinneringen kan ik ook zonder hulp weer oproepen.

[Bewerken](#)

[Meer opties](#)

Reacties zijn gesloten.